

me laudat qui quasi de suo bñ viuit. Sed nūqd ille pharise⁹ qñ d suo talis erat cū diceret: grās tibi ago qz nō sum sic ceteri homines: Bñas deo agebat ex eo qd bonuz in se habebat. Quis ḡ aliqd bonū i te sit: quis iā intelligas: nō ex te esse qd bonū ē: sed a deo te accepisse: tñ i eo ipso: si te extuleris sup aliū non habentē: inuid⁹ teneris: nōdū laudator me⁹ eris. Prmo ḡ corrige te a via pessima: incipe viuere bñ: intellige qz nō corrigeris nisi dono dei. Adñio enī gressus hoīs dirigunt. Hoc cū intellexerit: faue t alijs: vt sint qd t tu es: qz b eras t tu qd t illi sūt. Faue qntū potes: t noli despicere: nō enī vsq ad te diues de⁹. Nō ergo laudat q male viuēdo offendit dñm: non laudat q cū iā cepit bñ viuere: de suo putat esse qd bñ viuit: nō acceptū a deo. Nec ille laudat: qui cū sciat se qd bñ viuit accepisse a deo: tñ vsq ad se vult esse diuitē tēum. Ille itaq q dicebat: grās tibi ago de⁹: q nō sū sic ceteri hoīes: iniusti: raptores: adulteri: sic t publican⁹ iste: nōne ibi habebat vñ diceret: dona t publicano huic qd mihi donasti: supple t mihi q nōdum dediisti. S; iā quasi saturat⁹ ructabat: nō dicebat: ego at egen⁹ t paup: qd dicebat publicanus ille: dñe ppit⁹ esto mihi pctōri. Iō descendit iustificat⁹ publican⁹: magisq ille pharise⁹. Ergo audite q bñ viuitis: audite q male viuitis: sacrificiū laudis glificabit me. Nemo mihi offert b sacrificiū: t malus est. Nō dico: nō b mihi offerat mal⁹: s; nemo qui mihi hoc offerat malus. Qui enī laudat bonus est: quia si laudat etiam bene viuit: quia si laudat: non solum lingua laudat: sed t vita cū lingua p̄sentit. Sacrificiū laudis alificabit me. Et tibi via est in qua ostēdā illi salutare dei. In sacrificio laudis via est: qua illi ostēdā salutare dei. Qd ē salutare dei: Christ⁹ Iesus. Et quō in sacrificio laudis: nobis ostēdit christ⁹: Quia christ⁹ cū grā venit ad nos. Nec dic Apl's. Quō aut iā nō ego: viuit vō in me christus. Qd aut in carne viuo: in fide viuo filij dei: q me dilexit: t tradidit semetipm p me. Agnoscat ergo pctōres: qz nō op⁹ esset medic⁹ si sani eēnt. Etenim christ⁹ p impijs mortu⁹ est. Cū ḡ agnoscut impietates suas: t primo imitant publicanū illū dicentē: dñe ppit⁹ esto mihi pctōri: ostendūt vulnera: implorat medicū. Et qz nō se laudāt: sed repbēdūt se: vt q gloriat nō in se: sed in dño glief: agnoscut cām ad

uēt⁹ christi: qz iō veit vt pctōres saluos faceret: qz Iesus christ⁹ venit inqt: i hūc mūdū peccatores saluos facere: quoz p̄mīs ego sū. Proinde illos iudeos de opē suo gloriātes: sic arguit idē Apl's: vt eos diceret ad grām nō p̄tinere: q meritis t opib⁹ suis mercedē deberi arbitrabant. Qui ergo ad grām se scit p̄tinere: qd est christ⁹: et qd est christi: nouit qz indiget grā. Si grā vocat: grās dat. Si gratis dat: nulla merita tua p̄cesserūt vt def. Nā si p̄cesserūt merita tua: merces nō imputet scdm gratiā: sed scdm debitū. Si ḡ dicis p̄cessisse merita tua: te vis laudari nō deū: iō nō agnoscis christū: qui venit cū gratia dei. Couerte ergo te ad merita tua: vide illa mala fuisse: vt nō tibi deberet nisi suppliciu: nō p̄miū. Et cū viderē qd tibi p meritiū debeat: agnoscis quid p gratiā donec: et sacrificio laudis glorificās deū. Ibi est cū via i qua noueris christū salutare dei.

Explicit Tractatus de p̄s. XLIX

Incipit Tractatus de p̄s. L. et vltimo prime quinquagene. Prefatio.

Multitudinis huius: nec frequentia fraudāda est: nec infirmitas onerāda. Silentii petim⁹ t q̄tem: vt vox nostra post besternū laborē possit aliquātis virib⁹ p̄durare. Credēdū ē caritatem vestrā: nō ob aliud hodierno die copiosius puenisse: nisi vt ore t p̄ eis q̄s absentia fac alienos t p̄uersus affect⁹. Neq enī loqmur de paganis: neq de iudeis: sed de christianis. Neq de his adhuc cathecuminis: s; de mlti etā baptisatis a quoz lauacro nihil distatis: t eoz tñ cordi dissiles estis. Qz mltos enī hodie frēs nr̄os cogitam⁹ t plāgm⁹ ire in vanitates t infanias mēdaces: negligere qd vocati sūt. Qui si forte in ipso circa aliq ex cā expauescāt. continuo se signāt: t stāt illic portātes i frōte: vñ abscederēt si b i corde portarēt. Bepcāda est misericordia dei: vt donet intellectuz ad ista dñāda: t affectū ad fugiēda: t misericordiā ad ignoscēda. Opportune ḡ d penitētia psalm⁹ hodie cātat⁹ est. Loqmur et cū absentib⁹. Erit ad eos vox nr̄a: mēoria vr̄a. Nec vt saucios t lāguidos negligatis: s; vt facili⁹ sanetis: sani pmanere debetis. Corrigite arguēdo: psolamī alloquendo: exēplū p̄bete bñ viuēdo. Aderit eis q affuit t vobis: Nō enī vobis iaz ista p̄icta p̄tergressis: fons misericordie dei p̄cisus ē. Qua venistis: veniet: q trāsistis: trāsibūt.

Molestū est quidē et nimīū piculosū: imo
punitiosū et p. certo exitiabile: qđ sciētes pec-
cāt. Aliter enī ad has vanitates currit qui
vocē christi ptenit: aliter ille qđ nouit qđ fu-
giat. S; nec de talib; despari debere: iste
psalm; ostēdit. Inscrībūt enī titul; eius.
Psalm; ipi Dauid: cū venit ad
eū Nathan ppheta: qđ intrauit ad
Bersabee.

Bersabee erat mulier vxor aliena:
cū dolore qđ dē dicim; et tremore: s;
tñ de; noluit taceri: qđ voluit scri-
bi. Bica; ergo nō qđ volo: s; qđ cogor. Bi-
cam nō exhortās ad imitationē: s; instrūēs
ad timorē. Hui; mulier; vxoris aliene pul-
chritudine capt; rex et ppheta Dauid: ex
cui; semine scdm carnē dñs ventur; erat:
adulterauit eā. Hoc in isto psalmo nō legi-
tur: sed in titulo eius apparet. In libro au-
tē regnoz plen; legi;. Ultraq; scptura ca-
nonica ē: vtriq; sine vlla dubitanōe a chri-
stianis fides adhibēda ē: cōmissus atq; cō-
scptū est. Hui; etiā maritū in bello occidē-
dum curauit: homicidio auxit adulteriu;. Et p;
hoc factū missus est ad eū Nathan
ppheta: missus a dño qđ eū argueret de tā-
to cōmisso. Quid caueāt hoīes diximus:
Quid vō si lapsi fuerit imitent; audiamus.
Multi enī cadere volūt cū Dauid: et nolūt
surgere cū Dauid. Nō ergo cadēdi exem-
plū ppositū est: sed si cecideris resurgēdi.
Attende ne cadas: nō sit delectatio mino-
rū lapsus maior;: sed sit casus maior; tre-
mor minor;. Ad h; ppositū est: ad hoc scri-
ptū ē: ad hoc i ecclia sepe lectū atq; canta-
tum. Audiāt qđ nō ceciderūt ne cadāt: au-
diant qđ ceciderūt vt surgāt. Tāti viri pec-
catū nō taceat: pdicat i ecclia. Audiūt ma-
le viuentes: et q̄runt sibi patrocina pec-
candi. Attendūt vñ defendāt: qđ cōmitte-
re parauerūt: nō vñ caueāt qđ nō cōmiser-
rāt: et dicūt sibi: Si Dauid: cur nō et ego?
Vnde aīa iūqor: qđ cū ppterea fecerit: quia
Dauid fecit: iō pei; qđ Dauid facit. Bica;
hoc ipm si potero plan;. Dauid nullū sibi
ita ad exemplū pposuerat: vt tu. Cecide-
rat lapsu cupiditatis: nō patrocinio sancti-
tatis. Tu tibi tāq; scñm pponis vt pecces:
nō imitaris ei; sanctitatē: sed imitar; ruinā.
Hoc amas i Dauid qđ in se odit Dauid.
Preparas te ad peccādū: disponis pecca-
re. Librū dei vt pecces inspicias: scripturas
dei ad hoc audis: vt facias quod displicet
deo. Hoc non fecit Dauid. Correctus est

per prophetam: non lapsus est in prophe-
tam. Alij vō audientes salubriter: in casu
fortis: metunt infirmitatē suā: et qđ dñat
deus deuigare cupiētes: ab aspectu securo
abstinēt oculos: nō eosdē figūt in pulchri-
tudine carnis aliene: nec seipos faciunt de-
puerfa simplicitate securos. Nō dicāt bo-
no aio attēdi: benigne attendi: de caritate
diu asperi. Proponūt enī sibi casum Ba-
uid: et ad hoc illū magnū vidēt cecidisse:
vt pui nolint videre vñ possint cadē. Re-
primūt enī oculos a petulātia: non se facile
adiūgūt: nō mīscēt se mīserib; alienis: nō le-
uāt oculos faciles ad aliena menia: ad alie-
na solaria. Belōge enī vidit Dauid illam
in qua capt; est: mulier longe: libido ppe.
Alibi erat qđ videret: i illo vñ caderet. At-
tēdēda ē hec ifirmitas carnis: recordāda
sūt vba Apli. Nō qđ regnet pctm in vestro
mortali corpe. Nō dixit: si sit: s; nō regnet.
Inest pctm cū delectaris: regnat si cōsen-
seris. Carnalis delectatio p̄fertim vsq; ad
illicita et aliena p̄grediēs: frenāda est non
relaxāda: impio dñanda: nō i impio collo-
canda. Attende secur;: si nō habes vñ mo-
uearis. S; rñdes: fortis teneo. Nūquid tu
fortior qđ Dauid. Admonet etiā tali exem-
plo: nō se quēq; debere extollere in p̄speris
reb;. Multi enī res aduersas timēt: res p-
speras nō timēt. Periculosior est res p̄spe-
ra aio: qđ aduersa corpi. P̄u; corripit p-
spera: vt inueniat qđ frāgat aduersa. Frēs
mei: aduersus felicitatē acrius vigilandū
est: ppterea videte quēadmodū cloquiū
dei in nra felicitate tollat nobis securitatē.
Seruite inq̄t dño i timore: et exultate ei cū
tremore. Exultatio vt grās agam;: tremor
ne cadamus. Hoc pctm nō fecit Dauid
cū psecutorē Saulē pateret. Qñ Dauid
sanct; Saulē inimicū patiebat;: qñ illi; p̄se-
cutiōib; agitabat;: qñ p diuersa fugiebat
ne in man; ei; incideret: nō p̄cupuit alie-
nā: nō adulterata vxore occidit viz. Erat
in infirmitate tribulatiōis sue: tāto in deuz
intētiō: quāto miserior videbat;. Utile qđ
dā est tribulatio: vtile medici ferramētū tā-
qđ qđ diaboli tēptamētū. Fact; secur; deui-
ctis hostib;: p̄ssura caruit: tumor excreuit.
Valeat ergo hoc exēplū ad id vt timeam;
felicitatē. Tribulationē inquit et dolorem
inueni et nomē dñi inuocaui. Sed factū ē:
dixerim hec eis qđ nō cōmiserūt vt vigilent
custodire itēgritatē suā: et cū attendūt ma-
gnū cecidisse: pui timeāt. Si vō aliq; iam

lapsus hec audit: et aliquid mali in conscientia tenet: verba huius psalmi aduertat. Attendat quod vulneris magnitudinem: sed non despet medici maiestatem. Postquam cum desperatione certa mori. Nemo ergo dicat: si iam aliquid mali feci: iam dandum sunt de malis talibus non ignoscit: Cur non addo peccata peccatis? Fruar secundo in voluptate: in lasciuia: in cupiditate nefaria. Iam perditam spe reparabis: vel hoc habeam quod video: si non possum habere quod credo. Iste ergo psalmus sicut cautos facit eos qui non ceciderunt: sic desperatos esse non vult qui ceciderunt. Quisquis peccasti et dubitas agere penitentiam pro peccato tuo despando salutem tuam: audi Dauid gemere. Ad te Nathan propheta non est missus: ipse Dauid ad te missus est: Audi eum clamare et sis clama: audi gementem et cogemisce. Audi flere et lachrymas iuge: audi correctum et cōdelectare. Si tibi non potuit includi peccatum: spes venie non includat. Missus est ad istum virum Nathan propheta: Attende regis humilitatem. Non respuit verba precipientis: non dixit: aude mihi loqui regi? Rex sublimis prophetam audiuit: plebs eius humilis christum audiat. Audi ergo hec: et dic cum illo. *Expositio ps.*

Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam. Qui magnam misericordiam deprecatur: magnam misericordiam postulat. Querat per misericordiam tuam: quod nesciendo peccauit. Misere inquit mei: secundum magnam misericordiam tuam. Subueni graui vulnere: secundum magnam medicinam tuam. Graue est quod habeo: sed ad omnipotentem profugio. De meo tam letali vulnere desperare: nisi tamen medicum reperire. Misere mei deus: secundum magnam misericordiam tuam. Et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam. Quod ait: dele iniquitatem meam: hoc est misere mei deus: et quod ait: secundum multitudinem miserationum tuarum: hoc est secundum magnam misericordiam tuam. Quia magna est misericordia: multe sunt misericordie: Et de magna misericordia tua: multe sunt miserationes tue. Attendis preceptores ut corrigas: attendis nescientes ut doceas: attendis perfidentes ut ignoscas. Sed et nescies: et quod ait: fecerat aliquid: et multa mala fecerat. Misericordia inquit persecutus sum: quia ingratus feci in incredulitate. Iste dauid non posset dicere: ignoras feci. Non enim ignorabat quantum mali esset cōtractio coniugis aliene: aut quantum mali esset interfectio mariti nescientis: et nec saltim irascentis. Consequuntur ergo misericordiam domini qui

ignorantes fecerunt: et qui scientes persequuntur: non qualibet misericordia: sed magnam misericordiam. *Magis magisque laua me ab iniquitate mea: Quid est magis magisque laua: Multum inquinatum. Magis magisque laua peccata scientis: quia abluiti peccata ignorantis: nec sic desperandum de misericordia tua. Et a delicto meo munda me. Quo merito? Medicus est: offer mercedem. Beatus est: offer sacrificium. Quid dabis ut muneris? Vide enim quem iuocet. Iustum iuocat: odit peccata. Si iustus est vindicat in peccatis: si iustus est utique si poterit auferre a domino deo iusticiam eius. Implora misericordiam: sed attende iusticiam. Misericordia est ut ignoscatur peccati: iusticia est ut puniat peccatum. Quid ergo? Querit misericordiam: peccatum impunitum remanebit. Rūdeat Dauid: rūdeat lapsus: rūdeat cum Dauid ut misericordia mereatur sic Dauid: et dicat: non dominus: non erit impunitum peccatum meum. Non iusticiam: cuius quod misericordiam. Non impunitum erit: sed ideo nolo ut tu me punias: quia ego peccatum meum punio. Id peto ut ignoscas: quia ego agnosco. *Quoniam iniquitatem meam ego agnosco: et delictum coram me est super. Non posui pro dorsum meum quod feci: non intueor alios oblitus mei: non affecto stipulam elscere de oculo fratris mei: cum sit trabes in oculo meo: peccatum meum ante me est: non post me. Fuit enim post me quando ad me missus est propheta: et de oue paupis similitudinem mihi proposuit. Aut enim Nathan propheta ad Dauid. Erat diues qui dā hīs plurimas oues: pauper autem vicinus eius habebat unam ouiculā quam in sinu suo et de suo cibo nutrebat. Uenit hospes diuitum: nihil de grege suo abstulit: ouiculam vicini pauperis percipuit: ipse suo hospiti occidit. Quid dignum est? At ille perfert iram sententiam. Plane tunc rex nesciens ubi captus esset: morte dignum diuitem dixit: et ouem reddendam in quadruplum seuerissime atque iustissime. Sed peccatum eius non dū erat coram eo: post dorsum erat quod fecerat. Suam iniquitatem non dū agnoscebat: et ideo aliene non ignoscebat. Sed propheta ad eum missus: abstulit a dorso peccatum: et ante oculos posuit: ut videret illam iniquitatem tam seueram in se esse positam. Ad secundum et sanandum vulnus cordis eius: ferramentum fecit de lingua eius. Hoc fecit dominus iudeis quando ad eum adulteram mulierem adduxerunt: proponentes laqueum temptationis: et in id quod proposuerant incidentes. In adulterio inquit haec mulier deprehensa est. Moyses huiusmodi lapidare iussit: tu de illa quid censes? Lacus bicipiti**

Alia lra.
+ Ampli.
+ iniquitate.

Alia lra.
+ peccatō.

Alia lra.
+ peccatū meū.
+ ptra.

muscipula tēptantes capere sapientiā dei: vt si iuberet occidi pderet māsuetudinis famā: si aut iuberet dimitti icurreret blasphemā tāq̃ rephēsor legi calūniand⁹. Quid ḡ rñdit: Nō ait occidite: nō ait dimittite: s̃ ait: Qui se scit sūi pctō eē: p̃m⁹ i illā lapidē iaciat. Iusta lex q̃ iubet adulterā occidi: s̃ h̃ lex iusta: mīstros habeat inocētes. Attēditis quā adducitis: attēdite z q̃ estis. Illi h̃ audito: vn⁹ post alterz discesserūt. Remāsit adultera et dñs. remansit vulnerata et medicus: remansit magna miseria et magna mīcoricordia. Adducentes erubuerunt: nec veniam petiuerunt. Adducta cōfusa est et sanata: At illi dominus. Adulter nemo te p̃dēnauit: Et illa: Nemo dñe. Et ille: Nec ego te p̃demnabo: vade dein ceps iā noli peccare. Nūqd̃ xps fec̃ p̃ legē suā: Neq̃ enī pater ei⁹ sine filio dederat legē. Si celū z fra: z oīa q̃ in eis sūt: p̃ ipm̃ facta sūt: lex sine ṽbo dei quō sc̃pta est: Nō ḡ de⁹ p̃ legē suā: qz nec impator p̃ leges suas fac̃: qñ p̃fessis dat indulgētiā. Moyses mīster legi: christ⁹ p̃mulgator legis. Moyses lapidat vt iudx: Christ⁹ idulget vt rex. Misert⁹ ē ḡ ei⁹ de⁹ scdm̃ magnā mīsericordiā suā: sic h̃ rogat: sic h̃ petit. sic exclamat z dolet: qd̃ illi adulterā offerētes facere noluerūt: vulnera sua oñdēte medico cognouerūt: medicinā a medico nō q̃sierūt. Ita sūt mīti q̃s peccare nō pudet: agere p̃nīaz pudet. O incredibilis isania. Be vulnerē ip̃o nō erubescis: de ligatura vulneri erubescis: Nōne nudū fedi⁹ z putidū est: Lōfuge ḡ ad medicū: age penitētiā: dic iniquitatē meā ego agnosco: z pctm̃ meū añ me est semp. **Tibi soli peccaui z malignū corā te feci:** Quid ē h̃: Corā hoīb⁹ enī nō erat adulterata vxor aliena: z maritus occisus: Nōne oēs nouerāt qd̃ dauid fecerat: Quid est: tibi soli peccaui z malignū corā te feci: Quia tu sol⁹ sine pctō. Ille iust⁹ punitor: q̃ nō h̃z qd̃ in illo puniā. Ille iust⁹ rephēsor: q̃ nō h̃z qd̃ in illo reprehēdat. Tibi soli inq̃t peccaui z malignū corā te feci. **Et iustificeris in sermōib⁹ tuis z vincas cū iudicaris.** Cui dicat frēs: cui dicat: difficile ē aduertē. Beo vti q̃ loq̃t: z manifestū est: quō de⁹ pater non est iudicat⁹. Quid ē: tibi soli peccaui z malignū corā te feci: vt iustificeris i sermōib⁹ tuis: z vincas cū iudicaris: Videte futurū iudicē: iudicatū a pctōib⁹ iustū: z i eo vincentē: qz qd̃ in illo iudicare nō habuit: z q̃

Alia fra.
t malū

cū miserat p̃r. **Erat enī sol⁹ ver⁹.** Et iō solū vez i hominib⁹ dicere potuit hō de⁹: si inuenistis i me pctm̃ dicite. S̃ forte erat qd̃ hoies latebat: z nō iueniebāt illi qd̃ erat q̃ de⁹: s̃ manifestū nō erat. Alio loco ait: **Ecce veit pnceps mūdī: acut⁹ inspector oīm peccatorz: ecce inq̃t venit pnceps hui⁹ mūdī: morte affligēs peccatores: p̃posit⁹ mortis.** Inuidia enī diaboli mors intrauit i oz bē frax. **Ecce inq̃t veit pnceps mūdī h⁹: Bixit h̃ p̃rim⁹ passiōi: z in me nihil inuenit: nihil peccati: nihil morte dignum: nihil dānatione dignū.** Et tāq̃ ei diceret: cur ḡ moreris: sequit⁹ z dicit: S̃ vt sciāt oēs: qz volūtātē patris mei facio: surgite ambulemus hinc. **Patioz inq̃t dign⁹ p indignis: vt eos dignos faciā vita mea: p quib⁹ indigne patioz mortē illoz.** Huic itaq̃ nllm̃ habēti pctm̃ dicit in p̃feti p̃phetia Dauid: **Tibi soli peccaui z malignū corā te feci: vt iustificeris in sermōib⁹ tuis z vincas cū iudicaris.** Supas enī oēs homies: oēs iudices: z q̃ se putat iustū: corā te iniust⁹ ē. Tu solus iuste iudicas: iniuste iudicat⁹: q̃ potestātē habes ponēdi aiām tuā: z potestātē habes itez sumēdi eā. Vincis ḡ cū iudicari. Oēs hoies supas: qz pl⁹ es q̃ hoies: z p te facti sūt homies. Tibi soli peccaui z malignū corā te feci: vt iustificeris in sermōib⁹ tuis z vincas cū iudicaris. **Ecce enī in iniquitatib⁹ cōcept⁹ sum.** Tanq̃ diceret. Vincit illi q̃ fecerūt qd̃ tu Dauid. Nō enī h̃ p̃nū malū: p̃nūq̃ pctm̃: ad ulterius z homicidiū. Quid illi q̃ ex quo nati sunt: de ventre matris sue nihil tale fecerunt: Etā ipsi imputas aliqua peccata: vt ille oēs vincat cū ceperit iudicari. Suscepit p̃sonā generis humani Dauid: z attendit oīm vincula: ppaginē mortis p̃siderauit: originē iniquitatis aduertit z ait: **Ecce enī iniquitatib⁹ p̃ceptus sū.** Nūqd̃ Dauid de adulterio natus erat: de Jesse viro iusto z coniuge ipsi⁹. Quid est quod se dicit in iniquitate p̃ceptū: nisi qz trahit iniquitas ex Adam: Etā ipm̃ vinculū mortis: cū ip̃a iniquitate p̃cretū est. Nemo nascit nisi trahēs penā: trahēs meritū pene. Dicit z i alio loco p̃pheta. Nemo mūd⁹ in cōspectu tuo: nec infans cui⁹ est vni⁹ diei vita super terrā. Nouim⁹ enī ex baptismo christi solui peccata: z baptismū christi valere ad remissionē peccatorz. Si infantes oīno inocētes sūt: cur m̃res ad ecclīaz cū languētib⁹ currūt: Quid illo baptismo: qd̃ illa

Alia lra.
t cocepit.

remissiōe dimittit: Innocētē mag' vido flē
tē q̄ irascētē. Quid diluit baptismū: Quid
soluit illa grā: Soluit p̄pago p̄cti: q̄ si lo-
qui tibi posset ille infans diceret: et si iā in-
tellectū haberet: quē habebat Baud: re-
spōderet tibi. Quid me attendis infontē:
Nūqd vides facinora mea: Sz ego i iūta-
te p̄cept' sū. **E**t i p̄ctis mater mea me
in vtero aluit. **P**reter b̄ vinculū con-
cupiscētie carnalis nat' est chris' sine mas-
culo: ex virgine p̄cipiēte de spiritu sancto.
Nō pōt iste dici in iniquitate p̄cept': nō pōt
dici in peccatis mat' ei' in vtero euz aluit:
cui dictū ē: spūs sanctus supueniet in te: et
virt' altissimi obūbrabit tibi. Nō ergo iō
in iniquitate p̄cipiunt hoīes: et in peccatis
in vtero a matrib' alunt: q̄ peccatū est mi-
seri p̄iugibus: sed q̄ illud qd fit vtiq̄ fit
de carne penali. Pena enī carnis mors ē:
et vtiq̄ inest ip̄a mortalitas. Tū Apl's nō
moriturū corp' dixit: sed mortuū. Corp'us
quidē mortuū ē p̄pter peccatū: spūs aut vi-
ta est p̄pter iusticiā. Quō ergo sine vincu-
lo peccati nascit' qd p̄cipit et semiat d̄ cor-
pore mortuo p̄pter peccatū: Opus b̄ ca-
stū in cōiuge nō h̄z culpā: sed origo pecca-
ti trahit secū debitā penā. Nō enī maritus
q̄ marit' ē mortu' si ē: aut aliū de nisi p̄ctō
mortu' est. Erat enī et dñs mortu': h̄ nō de
p̄ctō suscepit penā n̄am: et iō soluit culpā
n̄az. Merito ḡ i Adā oēs moriunt: i chri-
sto aut oēs viuificant: Per vñū hoīez enī
ait Apl's: p̄ctū i hūc mūdū itrauit: et p̄ pec-
catū mors: et ita in oēs hoīes p̄transiit: in q̄
oēs peccauerūt. Definita ē snia: In Adā
inquit oēs peccauerūt. Sol' esse innocēs
infans potuit: q̄ de ope i Adā nō est nat'.
Ecce enī veritatē dilexisti: incer-
ta et occulta sapiētie tue manifesta-
sti mihi. Veritatē dilexisti: impunita pec-
cata eoz etiā quib' ignoscis nō reliquisti:
Veritatē dilexisti: sic misericordiā p̄roga-
sti: vt seruares et veritatē. Ignoscis p̄sten-
ti: ignoscis sed seipm puniēti. Ita suat mi-
sericordia et vitas. Misericordia: q̄ hō li-
berat. veritas: q̄ p̄ctū punit. **E**cce enī ve-
ritatē dilexisti: incerta et occulta sapiētie tue
manifestasti mihi. Que occulta que icerta:
Quia de' ignoscit et talib'. Nihil tā occul-
tū: nihil tā incertū. Ad hoc incertū nimie
penitentiā egerūt. Bixerūt enī: q̄uis p'
minas p̄phete: q̄uis post illā vocē: triduo
et nimie euertet: dixit apud se petēdā eē
misericordiā. Bixit: ita apd se disceptatē.

Quis nouit si de' flectat in meli' sententiā
suaz et miseref. Incertū erat: cum dicit: q̄s
nouit. Be incerto penitentiā egerūt: certā
misericordiā meruerūt. Prostrauerūt se i
lachrymis: in ieiunijs: in cilicio: et i cinere.
Prostrauerūt se: gemuerūt: fleuerūt: p̄p̄cit
de'. Stetit ninie: An euerfa est ninie:
Aliter quidē videt hoībus: et aliter visuz ē
deo. Ego aut puto ipletū fuisse: qd p̄pheta
p̄dixerat. Respice q̄ fuit ninie: et vide q̄
euerfa ē. Euerfa i malo: edificata i bono:
sicut euerfus Saulus p̄secutor: edificat'
Paulus p̄dicator. Quis non diceret ciui-
tatem istā in qua nūc sumus feliciter euer-
sam: si omēs illi infani nugis suis desertis
ad eccliam cōpūcto corde p̄currerent: dei
misericordiā de suis factis p̄teritis iuoca-
rēt: Nōne diceremus vbi est illa kartago:
Quia nō est qd erat: euerfa est. Sz si ē qd
nō erat: edificata est. Ita dicit Hieremie:
Ecce dabo tibi eradicare: suffodē: euerte-
re: disperdere. et rursus edificare: et planta-
re. Inde ē vox illa dñi: Ego p̄cutiā: et ego
sanabo. Percutit putredinē facinoris: sa-
nat dolorem vulneris. Faciūt hoc medici:
secant: p̄cutiūt et sanāt: armāt se vt feriant:
ferrū gestāt et curare veniūt. Sed q̄ pecca-
ta magna erāt ninuitaz: dixit q̄s nouit:
Hoc incertū patefecerat de' suo suo Ba-
uid. Cum enim dixisset: stante et arguēte se
p̄phā: peccaui: statiz audiuit a p̄pheta: id
est a spiritu dei qui erat in p̄pheta: **B**imil-
is est tibi peccatū tuū. Incerta et occulta
sapiētie tue manifestasti mihi. **A**sperges
me: inquit: isopo et mūdabor: Isopū
herbā nouimus humilē: sed medicinalez:
saxo herere radicib' dicit. Inde in miste-
rio mundādī cordis similitudo assumpta
est. Apprehēde inquit et tu radicē dilectio-
nis petrā tuam. Esto humilis i humili deo
tuo: vt sis excelsus in glorificato dño deo
tuo. Aspergeris isopo: humilitas chrisi te
mundabit. Noli herbā p̄temnere: vim me-
dicamēti attēde. Aliquid etiā dicam qd a
medicis solem' audire: vel expiri in egrot'.
Isopū dicūt: purgādis pulmōib' aptū eē:
In pulmone solet notari supbia: illic enim
inflatio: illic anhelit'. Dicebat de Saulo
persecutore: tanq̄ de saulo supbo: qd ibat
ad vinciendos christianos: spirās cedem:
anbelabat cedes: anbelabat sanguinem:
nondū purgato pulmone. Audi et hic hu-
miliatum: quia isopo p̄nratum. Asper-
ges me isopo et mūdabor. **L**auabis me:

Alia lra.
† gaudiū.
† cr.

id est mūdab me. **Et sup nūē dealba-**
bor. Et si fuerit iqt pctā vīa: sic femiciūtā
q̄ nūē dealbabo. **Be talib⁹ sibi exhibz xps**
vestē sine macā z ruga. Proinde vestī ei⁹
i mōrē q̄ tāq̄ nix dealbata effulsi: significa-
uit eccliam omni macā pcti mūdātā. S; **vbi**
humilitas ex isopo: **Audi sequentia.**
Auditui meo dabis exultationē
z leticiā: exultabūt ossa humiliata.
Auditui meo inqt dabis exultationē z le-
leticiā. Gaudebo audiēdo te: n̄ loq̄ndo z
te. **Peccasti: qd defendis te loq̄ndo: Loq̄**
vis: patē: audi: cede diuis vocib⁹ ne turbe-
ris z ampli⁹ vulnereris. Cōmissū ē: nō de-
fendat: in cōfessionē veniat: nō in defensio-
nē. **Adhibes te defēsozē peccati tui: vince-**
ris. Non innocentem patronū adhibuisti:
nō ē tibi vtilis defensio tua. **Quis es enī:**
vt te defendas: Idone⁹ esto ad accusādū
te: noli dicere aut nihil feci: aut qd magnū
feci: aut fecerit alij. Si faciēdo pctm̄ nihil
te dici fecisse: nihil eris: nihil accipies. **Pa-**
rat⁹ est de⁹ dare idulgētā: claudis z te. Il-
le par⁹ est dare: noli opponere obicē defen-
siois: s; aperi sinū p̄fessionis. **Auditui meo**
dabis exultationē z leticiāz. Ipe donet vt
dicaz qd sentio. **Feliciores sūt q̄ audiunt:**
q̄ qui loquunt. Qui enī discit hūilis est: q̄
aūt docet laborat: vt nō sit supb⁹: ne male
placēdi affect⁹ irrepāt: ne deo displiceat q̄
vult placere hoib⁹. **Magn⁹ tremor ē in do-**
cēte frēs mei: magn⁹ tremor ē noster in his
vocibus nostris. Credite cordi nostro qd
videre non potestis: scit ipse qui mitescat
nobis: qui propitius sit nob: cū quāto sibi
illo tremore ad vos loq̄mur. **Luz aūt ipm̄**
aliqd suggerentē z docentē int⁹ audiui⁹:
securi sum⁹: securi gaudemus. Sub m̄gro
enī sum⁹: illi⁹ glām q̄rūm̄ illū docentē lau-
dam⁹. **Belectat nos vītas ei⁹ int⁹: vbi ne-**
mo fac vī audit strepitū. Ibi dixit iste eē le-
ticiā suā z exultationē suā. **Auditui meo i-**
qt dabis exultationē z leticiā. Et iō qz hu-
mil⁹ audit q̄ audit: q̄ vere audit z bñ audit:
q̄ hūilis audit: glā enī ei⁹ i illo ē a q̄ audit.
postea q̄ dixit: auditui meo dabis exulta-
tionē z leticiā: p̄tinuo demonstrauit qd faci-
at auditio: exultabūt ossa hūiliata. **Humi-**
liata sūt ossa: ossa audiētis nō hnt fastū: nō
hnt tumorē: quē i se vix vicit q̄ loq̄t. Inde
z ille hūilis magn⁹: q̄ i natis muliez nemo
maior surrexit: ille q̄ ita se hūiliauit: vt se i-
dignū diceret solue corrigiā calciāmētū do-
mini sui. **Joānes ille baptista: dans glām**

nigro suo: z iō amico suo: cum christus pu-
tare: et ex eo supbire posset z se extēdere:
nō enī ipe se dixerat christū: sed poterat ac-
cipe hoīm errozē s; putatū: vltro istuz po-
norē deferre volentiū: respuit falsū hono-
rē: vt iueniret verā grāz: z vide hūilitatē d
auditui: ait: **Qui habz spōsā spōsus ē: ami-**
cus aūt spōsi stat z audit eū. Stantē se fec
et audientē: nō cadentē z loq̄ntē. **Stat in-**
quit z audit eū: Audisti auditū: vbi est ex-
ultatio z leticia: Cōtinuo sequit: Stat z au-
dit eū: z gaudio gaudet ppter vocē spōsi:
Auditui meo dabis gaudiū z leticiā: z ex-
ultabūt ossa hūiliata. **Auerte faciem**
tuā a peccatis meis: z oēs iniq̄ta-
tes meas dele. Jā enī exultant ossa hu-
miliata: iam isopo mūdāt⁹: humilis factus
sum: **Auerte faciē tuā: nō a me: sed a pecca-**
tis meis: Alibi q̄ppe orās dicit: **Re auer-**
tas faciē tuā a me. Qui nō vult a se auerti
faciē dei: vult auerti faciē dei a pctis suis.
Pctm̄ enī vñ se de⁹ n̄ auertit: aduertit. Si
aduertit aīaduertit. **Auerte faciē tuā a pec-**
catī meis: z oēs iniq̄tates meas dele. Sata-
git de illo grādi peccato: pl⁹ p̄sumpsit: oēs
deleri vult iniquitates suas. **Presumit de**
medici manu: de magna illa misericordia:
quā in p̄ncipio psalmi iuocauit: oēs iniq̄ta-
tates meas dele. **Auertit faciē de⁹: z sic de-**
let: auertendo faciē peccata delet: aduer-
tendo scribit. **Audisti auertēdo delētē: au-**
di aduertēdo qd facientē: Gultus aūt dñi
sup faciētes mala: vt pdat de terra memo-
moriā eoz: nō delendo peccata eoz. **Hic**
aūt qd rogat: Averte faciē tuā a peccatis
meis. Bene rogat: ipe enī nō auertit faciē
suā a peccatī dicēs: qm̄ pctm̄ meū ego co-
gnosco. **Merito rogas z bñ rogas: vt de⁹**
auertat faciē a peccato tuo: si tu inde nō
auertis faciē. Si vō tu pctm̄ tuū i dorso po-
nis: de⁹ ibi faciē ponit. **Tu pctm̄ tuū ante**
faciē tuā puerit: si vis vt inde de⁹ faciē suā
auertat: z secur⁹ rogas: z exaudit. **Cor**
mundū crea in me de⁹: Crea quasi no-
uum aliqd institue: dicere voluit: sed qz pe-
nitēs orabat: q̄ cōmiserat aliqd: qd priusq̄
cōmitteret innocentior erat: ostēdit quēad-
modū dixerit: crea. **Et spiritū rectū ino-**
ua i viscerib⁹ meis. **Per factuz iquit**
meū iueterata erat atqz curuata rectitudo
spirit⁹ mei. **Bicit enī ex alio psalmo: Cur-**
uauerūt animā meam. **Et quādo se homo**
pronū facit ad terrenas concupiscentias:
incuruat qdāmodo: cū aūt erigat i supna:

rectū sit cor ei? ut bon^o illi sit deus. **Q**uoniam
n^o enim de^o israel rectis corde. Proinde fra-
tres audite. Aliquⁱ de^o cui ignoscit in futu-
ro seculo: corripit eū de peccato in isto secu-
lo. **N**ā et ipsi dauid: cui dictū iā fuerat p^{er} p^{ro-}
phetā: dimissum est peccatū tuū: euenerūt q^{ui-}
dam q^{ui} minar^{er} erat de^o p^{ro}pter ipm peccatū.
Nā fili^{us} eius Absalon aduersus eū cruen-
tum bellū gessit: et in multis humiliavit pa-
trē suū. Ambulabat ille in dolore: i tribula-
tiōe humiliatōis sue: ita s^{ibi} dicit^{ur} deo: ut oīa iu-
sta ei tribuēs p^{ro}stiteret q^{uo}d nihil pateret indi-
gne: h^{uius} iā rectū cor cui nō displicet de^o.
Inuirosū q^{uoniam} dā et in os sibi dura maledi-
cta iacentē: patient^{er} audiebat: ex aduersa
pte: vnū ex militib^{us} q^{ui} erāt cū filio ei^{us} ipio.
Et cū ille iaceret maledicta i f^{aci-}em: irat^{us} vn^{us}
ex comitib^{us} Dauid: voluit ire et p^{er}cutē eū:
p^{ro}hibet a^{ut} Dauid. **E**t quō p^{ro}hibet? **E**t dice-
ret: de^o illū misit ut mihi maledicet. **A**gno-
scēs culpā suā: amplex^{us} est penā suā: q^{ui-}
rēs gl^{ori-}az nō suā: d^{omi-}ni laudās i eo q^{uo}d boni ha-
bebat: d^{omi-}ni laudās in eo q^{uo}d patiebat^{ur}: be-
nedicēs d^{omi-}ni in omni t^{em}p^{or}e: semp^{er} laus ei^{us} in
ore ei^{us}. **T**ales sūt oēs recti corde. **N**ōne hi
puerī q^{ui} se rectos putāt: et puerī d^{omi-}nⁱ? **Q**ui
q^{uoniam} aliqd faciūt mali gaudēt: q^{uoniam} aliqd ma-
li patiūt^{ur} blasphemāt. **I**n sup^{er} positi i tribu-
latiōe et flagello dicūt deo: deus q^{uo}d tibi feci
corde distorto. **C**lere q^{uo}d nihil deo fecerūt:
oīa enī sibi fecerūt. **E**t spiritū rectū inoua
in viscerib^{us} meis. **N**e proicias me
a facie tua. **Q**uerte facie tuā a peccat^{is}
meis: et ne p^{ro}icias me a facie tua. **C**ui^{us} faci-
em timet: ip^{si} facie iuocat. **N**e p^{ro}icias me
a facie tua. **E**t spiritū sanctū tuū ne
auferas a me. **E**st enī spū sanct^{us} in p^{er}-
sente. **I**am ad donū spū sancti p^{er}tinēs: q^{ui-}
tibi displicet q^{uo}d fecisti. **I**mmūdo spiritui
peccata placēt: sancto displicēt. **Q**uis er-
go adhuc veniā dep^{er}eris: tñ ex ea p^{ar}te qua
tibi displicet malū q^{uo}d cōmisisti: deo p^{ro}uge-
geris. **H**oc enī et tibi displicet: q^{uo}d et illi. **I**ā
duo estis ad expugnādā febrē tuā: tu et me-
dicus. **Q**uia q^{ui} nō pōt esse p^{ro}fessio peccati et
punitio peccati in hoīe a seipso: cū quisq^{ue} si-
bi irascit^{ur} et sibi displicet sine dono spiritus
sancti nō ē. **N**ec ait: spiritū sanctū tuū da mi-
hi: sed ne auferas a me: **E**t spiritū sanctū tu-
um ne auferas a me. **R**edde mihi ex-
ultationē salutarē tuā: **R**edde quā ha-
bebā: quā peccādo amiserā. **R**edde mihi
exultationē salutaris tui: vtiq^{ue} christi tui.
Quis enī sine illo sanari potuit? **Q**uia et

Alia lra.
† leticiā.

anq^{ue} de maria nascere: **I**n p^{ri}ncipio erat
verbū et v^{er}bū erat apud deū et de^{us} erat ver-
bū. **E**t ita a sc^{ri}ptis p^{ri}orib^{us} disp^{er}satio susceptae
carnis futura credebatur: sic a nob^{is} facta cre-
ditur. **T**pa variata sunt: nō fides. **R**edde
mihi exultationē salutarē tuā. **E**t spiritū
p^{ri}ncipali confirma me. **N**onnulli in-
tellexerūt h^{uius} trinitatē in deo ipm deum ex-
cepta disp^{er}satiōe carnis: q^{uoniam} scriptū est: de-
us spirit^{us} est. **Q**uod enī nō ē corp^{us}: et tñ ē: vi-
des restare ut spū sit. **I**ntelligunt q^{ui} h^{uius} nō
nulli trinitatē dictā: in spū recto filiū: in spū
ritu sc^{ri}ptō spū sanctū: i spiritu p^{ri}ncipali p^{re}sentem.
Sive q^{ui} h^{uius} ita sit: siue spiritū rectū ip^{si} hoīs
accipi voluit dicēs: spiritū rectū inoua in
viscerib^{us} meis: quē curuavi et distorti pec-
cādo: ut iā spū sanct^{us} ip^{si} sit spū p^{ri}ncipal^{is}
quē et auferri a se noluit: et eo se voluit p^{ro}fir-
mari: nō est heretica q^{ui}libet snia. **S**ed vide-
te q^{uo}d adiūgat: **S**piritu inq^{ui}t p^{ri}ncipali cōfir-
ma me. **I**n q^{uo} p^{ro}firma: **Q**uia ignouisti mihi
q^{uo}d secur^{us} sū: n^{on} mihi i^{mp}utari: q^{uo}d donasti. **E**x
h^{uius} fact^{us} secur^{us} atq^{ue} ista grā p^{ro}firma: nō gro-
ināt^{ur}. **Q**uid enī faciā? **V**oceā inq^{ui}s
vias tuas. **V**oceā inq^{ui}s ex inq^{ui}: id ē ego q^{ui}
fuerā inq^{ui} iō n^{on} inq^{ui}: nō ablato spū sancto a
me et spiritu p^{ri}ncipali p^{ro}firma: voceā inq^{ui}s
vias tuas. **Q**uas vias inq^{ui}s doceb^{is}. **E**t im-
p^{er}ij ad te conuertent^{ur}. **S**i p^{er}ctū Dauid
ipietati deputat^{ur}: nō de se desperet ip^{si}: q^{ui-}
peccit de^o ipio: si s^{ibi} ad eū p^{er}uertant^{ur}: si vias
ip^{si} discāt. **S**i aut^{em} ipietati n^{on} deputat^{ur} factū
Dauid: si illa p^{ro}p^{ri}a ipietas d^{omi}nⁱ apostatare a
deo: vnū deū nō colere: aut nūq^{ue} coluisse:
aut quē colebat dimisisse: ad cumulū valet
q^{uo}d ait: et ip^{si} ad te p^{er}uertent^{ur}. **I**ta plenus es
adix^{er}is misericordie: ut a te p^{er}uerb^{is}: n^{on} solū q^{ui}bus
libet p^{er}ctōrib^{us}: s^{ed} etiā ip^{si} nō sit despandū.
Et ip^{si} ad te p^{er}uertēt. **E**t q^{uo}d: **E**t credētes
i eū q^{ui} iustificat ip^{si}ū: deputet fides eor^{um} ad
iusticiā. **E**rueme d^{omi}nⁱ sanguib^{us} deus
de^{us} salut^{is} mee. **E**xpsit latin^{us} in p^{re}s ver-
bo min^{us} latio p^{ro}petatē tñ ex greco. **N**ā oēs
nouim^{us} latien^{em} dici sāguies nec sāguia s^{ed} sā-
guinē: tñ q^{ui} ita grec^{us} posuit p^{ro}lati nūero n^{on} si-
ne cā: nisi q^{ui} h^{uius} iueit i p^{ri}ma ligua hebreā: ma-
luit pot^{ius} in p^{re}s mi^{us} latie alqd dicē: q^{ui} mi-
n^{us} p^{ro}p^{ri}e. **Q**uare q^{ui} p^{ro}lati dixit d^{omi}nⁱ sanguib^{us}?
In m^{ul}ti sāguib^{us} tāq^{ue} i origie carnis p^{er}cti: m^{ul}-
ta p^{er}ctā itelligi voluit. **A**d ipā p^{er}ctā respici-
ens **A**p^{osto}ls q^{ui} veniūt de corruptione carnis
et sanguinis ait: **C**aro et sanguis regnum
dei non possidebunt. **N**am vtiq^{ue} scdm fi-
dem veram eiusdem **A**p^{osto}li: caro ista

Alia lra.
† Docebo.

Alia lra.
† Libera.

resurget: et ipsa merebitur incorruptionem: dicite ipso: Oportet corruptibile hoc induere incorruptionem: et mortale habere induere immortalitatem. Quia ergo corruptio ista est peccato est: ipsius nomine appellantur peccata: quemadmodum de lingua: et illud frustum carnis et membrum quod in ore mouetur: cum verba distinguimus: et lingua quod per linguam fit: sicut dicimus aliam linguam grecam: aliam latinam. Non enim caro diuersa est: sed sonus. Quomodo ergo dicimus lingua locutio que fit per linguam: sic dicimus et sanguis iniquitas que fit per sanguinem. Attendens ergo multas iniquitates suas: ut illud superius: et omnes iniquitates meas dele: et eas tribuens corruptioni carnis et sanguinis: Libera me inquit de sanguinibus: hoc est libera me ab iniquitatibus: munda me ab omni corruptione. In corruptionem enim desiderat: qui dicit: libera me de sanguinibus: quia caro et sanguis regnum dei non possidebunt: neque corruptio incorruptionem. Erue me de sanguinibus: deus deus salutis mee. Ostendit quia cum fuerit salus perfecta in isto corpore corruptio in eo non erit: quod telligitur nomine carnis et sanguinis. Ipsa est enim perfecta sanitas corporis. Nam non quod sanum est quod labitur: quod indiget: quod habet perpetuam quandam egritudinem famis et sitis: Nec et tunc non erit: quia esca ventri: et venter escis: deus autem et hunc et has euacuabit. Erit forma corporis perfecta ex deo: absorpta morte in victoriam: nulla remanente corruptione: nulla surrepente defectione: nullis mutata etatibus: nullo labore lassata: ut nullo cibo fulciatur: et aliquid esca reficiatur. Sed non erimus sine esca et potu: Ipse erit cibus noster deus et potus noster. Solus ille cibus reficit nec deficit. Libera me de sanguinibus: deus deus salutis mee. Modo enim iam in ipsa salute sumus. Audi Apostolum: Spe enim salui facti sumus. Et vide quid de ipsa salute corporis dicebat: in nobismetipsis inquit ingemiscimus: adoptionem expectantes: redemptionem corporis nostri. Spe enim salui facti sumus. Spes autem que videtur non est spes. Quod enim videt quis: quid sperat: Si autem quod non videmus speramus: per patientiam expectamus. Qui perseuerauerit usque in finem: ipse est illa patientia. Hic salus erit: ipse est salus quam non dum habemus: sed habituri sumus. Modum res est: sed certa spes. **Et exultabit lingua mea iusticiam tuam. Domine labia mea aperies: et os meum annun-**

ciabit laudes tuas. Laudem tuam: qua creatus sum: laudem tuam qua peccans non derelictus sum: laudem tuam qua ut confiterer iam monitus sum: laudem tuam qua ut securus essem mundatus sum. Labia mea aperies et os meum annuntiabit laudem tuam. **Quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique:** In illo tempore erat Balaam: qui sacrificia victimarum animalium offerebant deo: et videbat hec futura tempora. Nonne in his vocibus nos agnoscimus: Erant illa sacrificia figurata: pronuntiantia vni salutare sacrificium: nec nos dimissi sine sacrificio sumus: quod deo offeramus. Audi enim quid dicat curam gerens per peccato suo: et ignosce tibi volens malum quod fecit. Si voluisses inquit sacrificium dedissem utique. **Holocaustis non delectaberis.** Nihil ergo offeram: Sic veniemus ad deum: Et vnde illud placabimus: Offer sane: in te habes quod offeras. Noli extrinsecus thura comparere: sed dic: In me sunt deus vota tua: que reddam laudis tibi. Noli extrinsecus pecus quod mactes inquirere: habes in te quod occidas. **Sacrificium deo spiritus contritus: cor contritum et humiliatum deus non spernit.** Porcus spernit aurum: hircus anetere: iam non est tempus ut hec offerant. Oblata sunt cum aliquid indicarent: cum aliquid promitterent: venientibus reprobis: promissiones ablatae sunt. Cor contritum et humiliatum deus non spernit. Nostis quia excelsus est deus: si te excelsum feceris: longinquabit a te. Si te humiliaueris propinquabit ad te. Elidete quod iste sit. Tunc videbat deprecari Balaam: videte hic imagine nostram et typum ecclesie. **Benigne fac domine in bona voluntate tua syon:** Huic syon benigne fac. Quid est syon: Ciuitas sancta. Que est ciuitas sancta: Que abscondi non potest super montem constituta. Syon in speculatione: quia aliquid spectat quod sperat. Interpretatur enim syon speculatio: et hierusalem visio pacis. Agnoscitis ergo vos in syon et in hierusalem: si certi expectans spem futuram: et si pacem habetis cum deo. **Et edificentur muri hierusalem.** Benigne fac domine in bona voluntate tua syon: et edificentur muri hierusalem. Non sibi enim tribuat aliqua merita sua: tu cum illo benigne fac. Edificentur muri hierusalem: Monumenta constructantur immortalitatis nostre: in fide: spe et caritate. **Tunc acceptabilis sacrifici-**

Alia lra.
† despicias.

cium iusticie. **M**odo autem sacrificium pro iniquitate: spiritum contribulatum et cor humiliatum: tunc sacrificium iusticie: laudis solius. **B**eati enim qui habitant in domo tua: in secula seculorum laudabunt te.

*Alia ista
holocausta.*

Hoc est enim sacrificium iusticie. **O**blationes et holocaustomata. **Q**ue sunt holocaustomata: **T**otum igne consumptum. **Q**uando totum pecus imponebatur are dei igne consumendum: holocaustum dicebatur. **T**otus nos diuinus ignis absumat: et feruor ille totus arripiat. **Q**uis feruor? **N**ec est qui se abscondat a calore eius. **Q**uis feruor? **B**e quo dicit **A**plos: **S**piritu feruentes. **N**on tantum anima nostra absumatur ab illo igne diuino sapientie: sed et corpus nostrum mereatur ibi immortalitatem. **S**ic leuetur holocaustum: ut absorbeat mors in victoriam. **O**blationes et holocaustomata. **T**unc imponent super altare tuum vitulos. **U**nde vitulos? **Q**ui tibi elegit innocentiam noue etatis: liberat colla a iugo legis.

Psalms in nomine christi: et si forte non ut volumus: verumtamen ut potuimus terminatur est: **R**estat paucis alloqui vos fratres: propter multa mala inter que viuimus. **N**ec enim viuentes in rebus humanis migrare possumus a rebus humanis. **C**um tolerantia viuendum est nobis inter malos: quia cum mali essemus: cum tolerantia vixerunt boni inter nos: **N**on obliuiscentes quid fuerimus: non desperauimus de his qui nunc sunt quod fuimus. **C**lerum carissimi in tanta morum diuersitate: et tam detestabili corruptela regite domos vestras: regite filios vestros: regite familias vestras. **Q**uo ad nos pertinet in ecclesia loqui vobis: sic ad vos pertinet in domibus vestris agere: ut bonam rationem reddatis de his qui vobis sunt subditi. **A**mat deus disciplinam: peruersa autem et falsa innocentia est: habenas laxare peccatis. **V**alde inutiliter: valde pernitiose sentiet filius patris lenitatem: ut iuste postea dei sentiat seueritatem. **E**t hoc non solus sed cum dissoluto patre suo. **Q**uid enim si ipse non peccat: et non facit quod filius eius: ideo non debet ab ipsa nequitia filium prohibere? **A**n forte ut videatur filio eius quod et pater talia faceret nisi senuisset? **P**eccatum quod tibi non displicet in filio tuo: delectat te: sed etas deseruit non cupiditas. **M**axime fratres mei filios vestros fideles attendite: quos fide genuistis: ut baptizare-

tur. **S**ed forte negligit malus filius: vel monita patris: vel obiurgationem: vel seueritatem: tu imple personam tuam: deus de illo exigit suam.

Boni Augustini deuota oratio: quam post singulos sermones atque tractatus psalmodorum dicere consuevit.

Conuerti ad dominum deum patrem omnipotentem: puro corde ei quantum potest paruitas nostra: maxime atque veras gratias agamus: precantes toto animo singularem mansuetudinem eius: ut preces nostras in beneplacito suo exaudire dignetur. **I**nimicum quoque a nostris actibus et cogitationibus sua virtute expellat: **N**obis fide multiplicet: mentem gubernet: **S**pirituales cogitationes concedat: **E**t ad beatitudinem suam perducatur. **P**er Iesum Christum filium suum: **Q**ui cum eo viuit et regnat in unitate spiritus sancti deus: per omnia secula seculorum Amen.

Boni Aurelij Augustini Hippoensis episcopi: de quadragesimo et ultimo psalmo **Q**uinquagene psalmo **T**ractatus feliciter explicat.

